

TAMIL LANGUAGE

PART II

3. Syntax

Prof. S. ILAKKUVAN, M. A., M. O. L.

TAMIL LANGUAGE

PART II

3. SYNTAX

Prof. S. ILAKKUVAN, M. A., M. O. L.

Head of the Tamil Department,

S. T. Hindu College,

NAGERCOIL.

1959

Price 8 As.

Copy Right

3. SYNTAX

Syntax, in its root sense means 'arranging together'. It is divided into four departments i. e., order, concord, government and cross reference. Prof A. H. Sayce is of opinion that where there is elaborate formal grammar there may not be a rich syntax¹ In the opinion of Prof. Earle syntax varies inversely in richness or poverty as accidence is poor or rich. But it is said that Greek language possesses a rich syntax in spite of its elaborate grammar. So the development of formal grammar will not stand in the way of having rich syntax.

Dr. A. C. Chettiyar says that of the four sub-division of syntax, government alone plays an important role in Tamil. that the range of concord is much less that it is customary to talk of a certain order in Tamil and that cross reference has no place². However Tamil language has developed a syntax in its own peculiar and simple way in its growth. Though there are instances to show that the single words themselves denote the thought of the people, (*Vanthan* - He came. *Unden* - I ate. *Adiyen* - I am thy servant), In a sentence we have to arrange words in such

1. The Science of language vol 1 P 42

2. Syntax: What it means?

a way as to inform the ideas to others. When arranging words there are some simple rule to be observed.

Order: 1. Subject begins the sentence and predicate ends. Object intervenes

2. Adjective precedes the noun which qualifies

3. Adverb precedes the verb it modifies.

4. Relative participle must precede the nouns or verbs.

5. Demonstrative pronouns should not precede the proper names (இயற்பெயர்-Iyarpai) (தொல். சூ 83.)

6. The surnames should precede the proper names.

7. When we have to say about person or things with colour or nature of their component parts the order is colour or. nature+component part of the body+name (தொ. சூ 26) i. e. Sengal Narai 2 Perunthalai Chaththan. In poems the order is sometimes changed. Sevi Senjevel. [புறம்]

8. If a person has several names besides his proper name one finite verb comes in the end: ஆசிரியன் பேரூர் கிழான் சாத்தான் வந்தான். When the number of the component parts of the body or the persons is a well known fact and it is followed by a finite verb, the 'um' is to be added to the part or the persons.

பன்னிரு கையுடைய பாற்பட இயற்றி
முரசு முழங்கு தானே முவருங் கூடி.

9. The particles which denote similarity are followed either by verbs or by nouns: புலிபோற் பாய்ந்தான். புலிபோன்றமுருகன்

10. a. The sixth case always precedes the noun: எனதுமுடி.

b. The fifth case sign இன் which denotes boundary precedes noun: மதுரைபின்வடக்கு

c. The fourth case and the seventh case precede either the verb or the noun: 1. முருகனுக்குத் தந்தை. முருகனுக்குக் கொடுத்தான். வீட்டின் கண்பாப்பு. வீட்டின் கண் இருந்தான்.

d. In all the other case relations the verbs come after the case signs: 1. சாத்தான் வந்தான். 2. சூடத்தை வணந்தான். 3. வாளால் வெட்டினான். 4. நோயினிங்கினான், 5 சாத்தா கொள்.

e. Sometimes in the nominative, accusative and vocative, the verbs precede them if the sentence contains no words other than them.

CONCORD

As regards concord the finite verbs must agree with the subject or nominative in gender, number and person.

Gender: The subjects should end in the verbs which must belong to the gender of the subjects.

அவன் வந்தான்	Masculine
அவள் வந்தாள்	Feminine
அவர் வந்தனர்	Plural
அது வந்தது	Neuter
அவை வந்தன	Plural

If the subjects belong to உயர்கிணை and அஃறிணை if they have to end in one finite verb

1. The verb may belong to உயர்கிணை

(1) யானும் என் எஃகமும் சாறும்

(2) ஆவும் ஆயனும் செல்க

(3) பொன்னனும் குதிரையும் வந்தார்கள்

(4) ஆவும்.....பெருதீரும் (புறம்)

பார்ப்போர் அறவோர் பகபத்தினிப் பெண்டிர்
முத்தோர் குழவி யெனும் இவரைக் கைவிட்டு
(சிலம்பு வஞ்சின)

2. Predicate may belong to அஃறிணை

கடுஞ்சினத்த.....நான்குடன் (புறம் 55)

Numbers:- (1) The singular subjects will have singular predicates and the Plural subjects will have plural predicate.

1 ஆவோடல்லது யகர முதலாது

2 உயர் மெய்யலன மொழிமுதலாகா.

(2) The collective noun will have singular predicate.

கூட்டம் கலைந்தது

(3) The honorific plural ends in plural predicate.

அவர் (He) வந்தார்

நாம் (I) செய்வோம்

(4) **The Numeral Noun:** ஒருவர் is common to both masculine and feminine and it will have plural verb

ஆண் மகன் கொல்லோ பெண்டாட்டி கொல்லோ அஃதோ
தோன்றுவார்.

(5) The subject is in plural and the predicate is in singular.

யாவோ யாம் காண்டு [கவி]

[It seems that the 'ம்' might have been dropped by the careless copyists]

(6) The nouns connected by the copulative 'um' (உம்) must end in plural predicate

மாதவர் நோன்பும் மடவார் கற்பும் காவலன் காவல்
இன்றெனின் இல

In manimekalai இன்று is used instead of இல. Then இன்று is considered common to both the singular and the plural.

வேறு, இலை, உண்டு. These three are appellative verbs which denote neuter gender in old Tamil. But in the Middle Tamil they are used in plural and in உயர்கிணை

So Pavananti says

வேறு இல்லை உண்டு ஐம்பால் முண்டித்தன

It shows the change of language

Persons:— We have already stated the personal pronouns and their verbal terminations. It is enough to say that all the personal pronouns end in the verb which have the terminations to correspond with the nominatives.

The first and second personal pronouns govern as plural verb of the first person which ends in அம், ஆம்.

யானும் நீயும் உண்பம்; உண்டாம்

The first and third personal pronouns govern the plural verb which ends in எம், ஏம், ஒம்.

யானும் அவனும் உண்டனெம்

உண்டேம்.

உண்டோம்

The first, second and third personal pronouns end in the verbs which have சும், தும், டும், தும்: யானும் நீயும் அவனும், உண்கும், உண்டும், வருதும்.

The second person and the third persons end in the verbs which have the terminations of second personal pronouns,

நீயும் அவனும் போனீர்.

In modern Tamil the first and the second, the first and third and the first second and third all end in ஒம்

1. யானும் நீயும் போனோம்.

2. யானும் அவனும் போனோம்.

3. யானும் நீயும் அவனும் போனோம்.

Government:— In the above illustrations 'cited for the order and concord, we have seen, the nominatives govern the predicates in a perfect manner. So Government seems to be the predominating part of Tamil Syntax.

Cross Reference:— Though there is no cross reference in Tamil as found in Latin. Tamil possesses the resemblance of it. In Latin the expression 'cantat' may mean either 'she sings' or 'he sings' or 'it sings.' So we have to add (Puella) to mean she sings.

In Tamil, the word 'செய்யும்' may mean (அது அவை, அவன், அவள்) either he or she or it or they (things) does or do or will do. We must add either of them to give the definite meaning.

As the word 'செய்யும்' may mean either future or present tense, we have to add இனி or இப்பொழுது to mean present or future

இனி அவன் செய்யும் வேலை

இப்பொழுது அவன் செய்யும் வேலை

In colloquial Tamil the verb வருகிறது may mean either அப்பா or அம்மா or அண்ணன் or any dear relative or any neuter thing comes. So we have to add either of them to give the definite meaning.

அப்பா வருகிறது (father comes)
அம்மா வருகிறது (mother comes)

There are some nouns styled by the grammarians as பன்மை சுட்டிய பெயர் or விரவுப்பெயர் * (Common to both உயர்திணை and அஃறிணை) the gender and the number of which are determined by the verbs.

யானை வந்தது An elephant came
யானை வந்தன Many elephants came
யானை வந்தான் A man who is like an
Elephant came

There are some nouns, styled as ஒரு சுட்டிய பெயர்.
1 The gender and number of which are determined by the verbs.

செவியிலி வந்தது (The animals which has no ears came)
செவியிலி வந்தான் (The name who has no ears came)
செவியிலி வந்தாள் (The woman who has no ears came)

When we say குதிரை வந்தது. we mean either a he horse or a she horse came. To know sex in the old Tamil the word சேவல் to denote male or the word பெட்டை to denote female is added to denote the sex.

* Tholkappiyam col. Sutrrm 182.

1 Tholkappiyam col. Sutram 183,

These illustrations go to show that a kind of cross refereuce is fonnd in Tamil Language.

Irreguarities in the Syntax:

Innumerable and recondite are the causes which are at work in creating and destroying syntactic formation and it will scarcely ever be possible to bring Syntax under strict laws (English Syntax page 14) ¹ The poets in their flight of imagination cannot bring themselves under the control of the grammatical rules. The masses being ignorant of grammatical rules violated the principles of the syntax. The business people being always active do not stop to thing of grammer and use words in their own hurried way. The grammarians being realistic in their out-look make allowances for such deviations do not mar the beauty of the language and do not go against the fundamental principles of the language. So the grammarians style such wrong usage which cannot be prevented by them in the growth of a language as வழுவமைதி.

The erroas in திணை, gender, persons, tense. in question, answer and usage are in the following manner strictly forbidden

1. அவன் வந்தது	error in	திணை
2. அவன் வந்தான்	—	gender
3. யா வந்தான்	—	person
4. நாளை வந்தான்	—	tense

1. Historical outlines of English Syntaz P 14

5. காளை எவ்வளவு பால் கறக்கும்— question
 6. மதுரைக்கு வழியாது என்றால் தந்தை ஊரிலில்லை என்பது. (Answer)
 7. யானை மேய்ப்பானை—இடையன் ஆடுமேய்ப்பானை—பாகன் (usage)

If the nouns of உயர்கிணை and அஃறிணை are clubbed together in poetry, the substantives of both கிணை end in one predicate which is given considering the superiority, numerical majority of the things.

திங்களும் சான்றோரும் ஒப்பர் Here the word திங்கள் must end in அஃறிணைஓக்கும். As சான்றோர் is considered as superior to the moon, the predicate of சான்றோர் is given.

மூர்க்கனும் முதலையும் கொண்டது விடா. மூர்க்கன் (villain) is a masculine gender. His inferiority in character pulled him down to the அஃறிணை. The neuter verb is given.

பார்ப்பார் தவரே சுமந்தார் பிணிபட்டார் மூத்தோர் இளையார் பசு பெண்டிர் இவர்கட்கு. Here பசு (the cow) is neuter gender and it must be given 'இது' But here it is clubbed to the உயர்கிணை of seven nouns; the numerical majority ignored it and இவர் is given. கடும் சினத்த சொல்களிலும்; பாவும் தேரும் மறவரும் என நான்குடன். Here the neuter nouns are many, one epicence noun of உயர்கிணை ignored. நான்கு neuter noun is given instead of நால்வர்.

2. If the masculine and feminine gender are combined, the masculine is preferred as they

thought the male is superior to the female. Here the psychic side is in force.

தானும் தன் தையலும் தாழ்சடையேன் ஆண்டிலனைல்* 'ஆண்டிலன்' is the predicate of masculine gender

3. It is to be said கறி தின்றான்; சோறு உண்டான்; when both are combined சோறும் கறியும் we must give the predinate உண்டான் the verb of சோறு.

In modern Tamil this distinction is ignored often. We say சோறு தின்றான். The poets and the folk, change the கிணை and gender, out of love, great regard and anger.

தம்பொருள் என்னபதம் மக்கள். Here the children are considered as things; out of love they are pulled down from உயர்கிணை.

ஏவவும் செய்கலான் தான்றோன் அவ்வுயிர் போமளவு ஓர் கோய். Here out of anger the உயர்கிணை is changed into அஃறிணை.

நாம் அரனுடைமை when we are compared with God we are nothing. Out of inferiority உயர்கிணை is considered as அஃறிணை [உடமை]

செந்தார்ப் பசுங்கிளிபர் Here the parrots are elevated to உயர்கிணை out of love

The masculine gender is changed into feminine out of high regard: தாதாய் [male] முவேமுலகுக்கும் தாயே [female]

and out of disregard இவன் பெண்,
Number

The singular is used instead of plural and vice versa: எனைத்துணையராயினும் என்னும் தேரான் பிறனில் புகல். Here out of anger the plural is changed into singular: வெயிலெல்லாம் மறைத்தது மேகம். வெயில் is singular and எல்லாம் plural. It is used in the sense of completeness.

Plural is changed into singular.

இரண்டு கண்ணும் சுவந்தது. Instead of plural சிவந்தன, singular சிவந்தது is given as the eyes are in pairs;

ஏவலினையர் தாய் வயிறு; [the mother of heroes]. Instead of தாயார் [mother] தாய் is used for it governs individually.

“முன்னிலை சுட்டிய ஒருமைக் கிளவி” சூ.ந் 462

Persens

1. The third person is used instead of first person சாத்தன் தாய் இவை செய்வாரோ meaning I the mother of Sathan.
2. and instead of second person எம்பியை இங்குப் பெற்றேன்; you my brother
3. First person is used instead of second person நம்மை (உம்மை) ஒருகால் காட்டி வந்தால், நெரு நல் நடந்தவரோ நாம் [நீர்]

CASES.

The case signs are often confused in the poems. யாதனுருபில் கூறிற் றுயினும், பொருள் செல்மருங் கில் வேற்றுமை சாரும் [தொல் வேற். 2 சூ]

1 Nominative case sense is given by 4th and 6th case.

2. The second case sense is given by the nominative, 4 and 6th cases.

3. Instrumental of 3rd case is given by the nominative, 4th and 6th class

4. The receiving of dative case is given by all the others cases.

5. The ablative of separation is given by the 2nd case and boundary by 5th case

6. The location of 6th case is given by 4th 5th and 7th case signs.

7. The location of seventh case is given by the nominative, 2nd and 4th cases.

CHANGE IN THE USE OF VERBS

Celave, Varavu, Tharavu and Kodai The verbs radiated from the roots தா and வா are to be used in the first and second persons only according to Tholkappiyar. This is not observed even in Sangam literature.

பெருவிறல் அமரர்க்கு வென்றிவந்த 3rd person செலவு and கொடை are to be used in the third persons only. Such distinctions are not now observed

The changes in the syntax go to show that Tamil language is changing and growing.